

Τέλος, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα διάφορα στοιχεία του προσδιορισμού από την Επιτροπή του ύψους του επιβληθέντος προστίμου, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού του χρονικού σημείου που αποτελεί την αφετηρία για τον υπολογισμό του βασικού ποσού, τον υπολογισμό της διάρκειας της παραβάσεως, την αύξηση του βασικού ποσού λόγω επιβαρυντικών περιστάσεων και το ποσοστό μείωσης του βασικού ποσού λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων. Μεταξύ άλλων η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 7 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τη Διασφάλιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Προσφυγή της P&O Ferries (Portsmouth) Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 2001

(Υπόθεση T-206/01)

(2001/C 331/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η P&O Ferries (Portsmouth) Limited, εκπροσωπούμενη από τους Julian Ellison και Mark Clough QC, του γραφείου Ashurst Morris Crisp, Βρυξέλλες (Βέλγιο), άσκησε στις 7 Σεπτεμβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει σύμφωνα με το άρθρο 230 (πρώην άρθρο 173) της Συνθήκης ΕΚ την απόφαση C (2001) 1442 της Επιτροπής, της 8ης Μαΐου 2001, περί κρατικής ενισχύσεως της Γαλλίας προς τη ναυτιλιακή εταιρία Bretagne Angletterre Irlande company (εκτός των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 1, παράγραφος 3), καθόσον με την απόφαση αυτή εγκρίθηκε ενίσχυση χορηγηθείσα στην ΒΑΙ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι εταιρία εκμεταλλεύσεως οχηματαγωγών που παρέχει πορθμιακές υπηρεσίες για τουρίστες και εμπορεύματα σε ορισμένα δρομολόγια μεταξύ της Γαλλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου στη δυτική πλευρά της Μάγχης. Ο κύριος ανταγωνιστής της είναι η γαλλική εταιρία εκμεταλλεύσεως οχηματαγωγών Bretagne-Angletterre-Irlande S.A., («Brittany Ferries», στο εξής: ΒΑΙ).

Η προσφεύγουσα γνωστοποίησε στην Επιτροπή τις ανησυχίες της σχετικά με την εκ μέρους της ΒΑΙ λήψη κρατικής ενισχύσεως, ανεπίσημως, τον Μάιο του 1998, πολύ σύντομα μετά την εκ μέρους της Επιτροπής κίνηση της επίσημης διαδικασίας⁽¹⁾. Αργότερα κατέστη σαφές στην προσφεύγουσα ότι η Επιτροπή είχε

εστιάσει το ενδιαφέρον της αποκλειστικά στην κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε στην ΒΑΙ κατά την περίοδο 1995-1998. Η προσφεύγουσα εθεώρησε ότι, αν ο έλεγχος περιοριζόταν στην περίοδο αυτή, ένα μεγάλο ποσό άλλης κρατικής ενισχύσεως ληφθείσας από την ΒΑΙ δεν θα λαμβανόταν υπόψη και τον Φεβρουάριο 2001 η προσφεύγουσα υπέβαλε καταγγελία.

Τον Δεκέμβριο 2000, η προσφεύγουσα κίνησε διαδικασία κατά της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 232 ΕΚ, διότι αυτή παρέλειψε να ενεργήσει σε σχέση με όλα τα στοιχεία της καταγγελίας της προσφεύγουσας. Η διαδικασία αυτή αποτελεί τώρα αντικείμενο δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου⁽²⁾.

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, καθόσον αυτή εγκρίνει ενίσχυση χορηγηθείσα στην ΒΑΙ. Υποστηρίζει ότι η προθεσμία που προβλέπεται συναφώς στον κανονισμό 659/1999⁽³⁾ δεν έχει εφαρμογή στην υπόθεση αυτή και ότι η Επιτροπή πρέπει να αναφέρεται ρητά στην πριν από το 1989 κρατική ενίσχυση που προσδιορίζεται στην καταγγελία. Ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή σφάλει θεωρούσα ότι οι τρεις ναυτιλιακές εταιρίες («SPCs») και η ΒΑΙ συνιστούν ενιαίο όμιλο και ότι πληρωμές ναύλων μεταξύ ΒΑΙ και SPCs είναι άσχετες προς τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με το κριτήριο του ιδιώτη επιχειρηματία είναι εσφαλμένα και ισχυρίζεται ότι κάποιες εγγυήσεις και χρηματοδοτήσεις με δημόσιους πόρους έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη στην αμφισβητούμενη απόφαση.

Όσον αφορά τις ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση, η προσφεύγουσα αποκρούει τις διαπιστώσεις της Επιτροπής ότι ο όμιλος SPCs/ΒΑΙ πραγματοποίησε και θα πραγματοποιήσει ικανοποιητικά έσοδα, νομίμως, και ότι η ΒΑΙ καταβάλλει στην SPCs ναύλους στην τιμή αγοράς. Υποστηρίζει ότι οι διαπιστώσεις αυτές βασίζονται σε εντελώς παράλογες υποθέσεις ως προς την υπολειπόμενη αξία των σκαφών. Η προσφεύγουσα αποκρούει επίσης τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με τη συναφή αγορά, τη διαπίστωσή της ότι η αποχώρηση της ΒΑΙ θα έχει ως αποτέλεσμα να περιέλθει η προσφεύγουσα σε μονοπωλιακή θέση στη σχετική αγορά και την εκτίμησή της όσον αφορά την ένταση του συνόλου των ενισχύσεων για αναδιάρθρωση.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς ορισμένες διαδικαστικές απαιτήσεις σύμφωνα με τους σχετικούς για τις κρατικές ενισχύσεις κανόνες, ειδικότερα την απαίτηση ενημερώσεως των ενδιαφερομένων για το υπό εξέταση θέμα.

⁽¹⁾ Διαδικασία αριθ. C 31/98.

⁽²⁾ Υπόθεση T-49/01 (ΕΕ 2001 C 161, σ. 19).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης (ΕΕ 1999L 83, σ. 1).